Prima instanță: Judecătoria Ungheni (judecător: Stratan M.)
dosarul nr.2a-1411/2025

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

07 mai 2026 mun. Bălți
Instanța compusă din:
Președintele completului Grosu Stanislav
Judecători Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier Dolghii Victoria

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Cazemirenco Galina și Cazemirenco Nicolai împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Viorel Hîncu către Cazemirenco Galina și Cazemirenco Nicolai privind recuperarea posesiei prin evacuarea din bunul imobil, încasarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

La data de 18.10.2025, Viorel Hîncu, a depus cerere de chemare în judecată către Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco prin care solicită recuperarea posesiei prin evacuarea din bunul imobil, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, este proprietar al bunului imobil casa de locuit și teren aferent casei cu suprafața de 0,2929 ha amplasat în ***** în temeiul încheierii Judecătoriei nr. 25-82/2024 din 20.05.2024 (9201/24/15475) și încheierii executorului judecătoresc nr. 054-607/2023 din 02.05.2024 (9201/24/15475), dreptul de proprietate fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile, fiindu-i atribuit nr. cadastral *****și *****.

Fiind obținut dreptul de proprietate asupra bunului imobil, reclamantul n-a intrat în posesia acestuia, întrucât pârâții refuză de a elibera bunul, motivând că nu au un alt loc de trai.

Pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, reclamantul de nenumărate ori s-a adresat către pârâți cu solicitarea de a evacua bunul imobil, care spre regret se solda fără succes.

La data de 22.08.2024 în adresa pârâților au fost expediată preîntâmpinare prin care s-a solicitat evacuarea bunului imobil până la data de 10.09.2024, recepționată la data de 04.09.2024, care până în prezent au fost lăsate fără răspuns.

Reclamantul, fiind proprietar al bunului imobil, susține că nu poate deține și folosi bunul respectiv, care a fost uzurpat în mod ilegal de către pârâți. Prin aceasta se încalcă drepturile reclamantului prevăzute la art. 500 CC al RM, care stabilește că proprietarul are dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Reclamantul consideră că este în drept, conform prevederilor art.581 alin.(l) Cod Civil, să revendice bunul ce-i aparține din posesiunea nelegitimă a Pârâților, precum și să solicite, potrivit prevederilor art.585 alin.(2) Cod Civil, ca Pârâții să fie obligați să nu-i îngrădească pe viitor dreptul asupra bunului imobil nominalizat. Cerere, ce se încadrează și în prevederile art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea drepturilor

Reclamantul a solicitat evacuarea lui Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco, din bunul imobil – casa de locuit și terenul aferent cu suprafața de 0,2929 ha, amplasat în *****, cu nr. cadastral *****și *****.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025 acțiunea a fost admisă:

✓ S-a evacuat Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco, din bunul imobil – casa de locuit și terenul aferent cu suprafața de 0,2929 ha, amplasat în *****, cu nr. cadastral *****și *****;

✓ S-a încasat din contul lui Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco în beneficiul lui Viorel Hîncu, cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat – 250,00 lei și taxa de timbru – 200,00 lei, în total suma de 450,00 (patru sute cincizeci,00) lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 02.07.2025, Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco au contestat hotărârea primei instanţe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată va fi respinsă.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 10 iunie 2025, iar cererea de apel a fost înregistrată la data de 02 iulie 2025. În circumstanțele date, apelul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul a invocat că în imobilul vizat locuiesc împreună cu patru copii minori. Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că în imobilul supus evacuării, se află copii minori, membri ai familiei. În aceste condiții, evacuarea, în lipsa unei alte locuințe deținute de familie, echivalează cu o măsură excesivă și neproporțională, contrar principiului echității.

Instanța trebuie să țină cont nu doar de legalitatea dreptului de proprietate al reclamantului, ci și de consecințele evacuării asupra familiei, în special atunci când aceasta nu dispune de alte locuințe. În acest sens, se menționează că familia locuiește în imobil din anul 2003, imobil care constituie casa lor.

Acțiunile reclamantului Hîncu Viorel indică, de fapt, un abuz de drept procedural. Reclamantul nu a inițiat niciodată un dialog constructiv, ci, dimpotrivă, a adoptat o conduită agresivă, jignitoare și amenințătoare, ceea ce a făcut imposibilă orice formă de negociere sau discuție amiabilă. Comportamentul reclamantului a avut un caracter intimidant, având scopul de a determina familia să părăsească imobilul încă de la etapa avizului executării silite, fără respectarea procedurilor legale.

În aceste condiții, nu se poate reține existența unei încercări reale de soluționare amiabilă, ci doar o serie de presiuni extrajudiciare. Reclamantul este, pe deplin, responsabil de această conduită.

Reclamantul este pe deplin conștient de importanța locuinței pentru această familie și de consecințele dramatice ale pierderii acesteia. Cu toate acestea, reclamantul insistă în mod repetat asupra unui demers execuțional accelerat, ignorând orice posibilitate de soluționare amiabilă, fapt ce denotă un comportament vădit provocator și lipsit de bună-credință, menit să le provoace o suferință majoră.

Acest comportament contravine principiului umanismului, precum și principiilor proporționalității, echității și protecției familiei și copilului, garantate de Constituție, Codul civil și tratatele internaționale.

Susține că hotărârea contestată încalcă flagrant art. 2 alin. (2), art. 3 și 9 din Convenția ONU, art. 6, 7 și 8 din Legea Nr. 338 din 15-12-1994 privind drepturile copilului, precum și art. 2 și 4 din Legea nr. 140/2013, care impun examinarea interesului superior al copilului ca prioritate absolută în orice decizie juridică.

Pierderea domiciliului fără o alternativă adecvată încalcă drepturi fundamentale ale omului. Statul și autoritățile publice au obligația de a proteja persoanele, îndeosebi copiii, împotriva oricărei forme de abuz sau acțiuni care afectează dezvoltarea, sănătatea sau demnitatea acestora.

La examinarea cauzei nu s-a ținut cont de prevederile legale expuse în art. 20, 28, 29, 46 și 50 din Constituția Republicii Moldova. Conform jurisprudenței CEDO, chiar și în situația în care o persoană nu mai deține dreptul de proprietate asupra unui imobil, evacuarea acesteia împreună cu copiii poate fi calificată drept o ingerință disproporționată în dreptul la respectarea domiciliului, garantat de art. 8 din CEDO (dreptul la viață privată și de familie).

În acest sens, este invocată și încălcarea prevederilor art. 6 din CEDO.

Relevă că potrivit Codului de procedură civilă, instanța trebuie să încurajeze medierea și soluționarea litigiilor pe cale amiabilă. Dreptul de proprietate a fost dobândit de către reclamantul Hîncu Viorel prin executare silită, iar ținând cont de natura acestei dobândiri, în baza principiilor echității, instanța poate dispune acordarea posibilității de răscumpărare a imobilului contra valorii datoriei executate.

Art. 55 din Constituția Republicii Moldova permite exercitarea drepturilor doar în condiții de echitate și proporționalitate. Reclamantul Hîncu Viorel este concentrat exclusiv asupra unei acțiuni judiciare care produce efecte profund negative asupra acestei familii. Potrivit principiului bunei-credințe, orice drept exercitat trebuie utilizat în limite rezonabile și în conformitate cu scopul său legitim. Comportamentul reclamantului, manifestat prin refuzul oricărei forme de mediere, constituie un abuz de drept, sancționabil conform legislației în vigoare.

În temeiul art. 12 din Codul de procedură civilă, se atenționează instanța că soluționarea cauzei trebuie să se facă cu prioritate în baza Constituției Republicii Moldova, a tratatelor internaționale la care statul este parte și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Având în vedere că prezenta cauză privește dreptul la domiciliu, integritatea vieții familiale și interesul superior al copiilor minori, se solicită instanței să aplice cu prioritate Constituția Republicii Moldova, CEDO și Convenția ONU privind Drepturile Copilului, iar ulterior dispozițiile Codului civil și ale Codului de executare.

În cazul în care există contradicții între legea internă și normele constituționale sau internaționale, instanța este obligată, potrivit art. 12 alin. (2) din Codul de procedură civilă, să aplice norma cu forță juridică superioară.

Se solicită respectuos analizarea proporționalității măsurilor de executare și a situației sociale reale a acestei familii, inclusiv a faptului că imobilul reprezintă unica locuință a copiilor minori.

La examinarea cauzei în instanța de apel, apelanta Cazemirenco Galina a pledat pentru admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025 și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea va fi respinsă.

Totodată, a explicat instanței de apel că nu este de acord să plece din casă, deoarece nu are unde să meargă, având la întreținere șapte copii. Nu dorește să fie evacuată.

La examinarea cauzei în instanța de apel, apelantul Cazemirenco Nicolai a pledat pentru admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025 și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea va fi respinsă.

Totodată, a explicat instanței de apel că încheierea judecătoriei Ungheni prin care a fost confirmată transmiterea casei către Hîncu Viorel posibil s-o contestat.

Posibil a contestat hotărârea Judecătoriei Ungheni din 2023 prin care a fost încasat din contul nostru în beneficiul lui Hîncu Viorel suma de 6 000,00 euro.

A invocat la ședința de judecată că recipisa este falsă.

Nu a cerut petrecerea expertizei, la moment dorește să solicite efectuarea expertizei.

Încheierea executorului judecătoresc din 20.05.2024 a fost contestată de avocatul Onofrei la 31.10.2024, însă recursul a fost respins

Când s-a încasat datoria, apelantul avut avocat garantat de stat.

Reprezentantul intimatului Hîncu Viorel, avocatul Țurcanu Tudor a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025.

Totodată, a explicat instanței de apel că la materialele cauzei au fost anexate actele care stau la baza înregistrării dreptului de proprietate al clientului Hîncu Viorel. Dreptul de proprietate este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, fapt confirmat prin certificatul eliberat de IP „Cadastrul Bunurilor Imobile". De asemenea, la dosar se regăsesc încheierea instanței de judecată și încheierea executorului judecătoresc, fapte incontestabile până în prezent.

Bunul imobil a fost obținut ca urmare a necumpărării acestuia la licitație; s-au organizat trei licitații, iar Cazemirenco a participat la acestea, fără a manifesta vreun interes.

Au fost conexate mai multe proceduri de executare la executorul Barnarciuc, inclusiv și o procedură care era la executorul Cațer, executorul judecătoresc conexând în procedura sa.

Toate încheierile au fost contestate de Cazemirenco și au rămas în vigoare.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, audiind depozițiile participanților la proces, colegiul civil consideră că apelul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Iar, potrivit prevederile art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei

privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Prima instanţă a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material şi procedural, apreciind la justa valoare probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, RM şi a pronunţat o hotărâre legală şi întemeiată.

În cadrul examinării cauzei, Colegiul Civil a constatat că potrivit încheierii executorului judecătoresc Gheorghe Barnaciuc nr. 054-607/2023 din 02.05.2024, s-a dispus preluarea bunurilor imobile nevândute la licitația din 30.04.2024 – casa de locuit individuală cu suprafața de 56 m² și terenul aferent pentru construcții, cu suprafața de 0,2929 ha, cu nr. cadastrale *****și *****, amplasate în ***** – la prețul stabilit la licitație de 77 500,00 lei de la debitorul Cazemirenco Nicolai și transmiterea lor în proprietatea creditorului Viorel Hîncu (f.d. 10).

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni nr. 25-82/2024 din 20.05.2024, s-a confirmat legalitatea și validitatea Încheierii executorului judecătoresc nr. 054-607/2023 din 02.05.2024, dispunându-se transmiterea în proprietatea reclamantului Viorel Hîncu a aceluiași imobil, aparținând anterior debitorului Cazemirenco Nicolai (f.d. 11-17).

Conform certificatului eliberat de Instituția Publică Cadastrul Bunurilor Imobile, Serviciul cadastral teritorial Ungheni, se confirmă că bunul imobil cu nr. cadastral *****și *****, cu suprafața de 0,2929 ha, aparține cu drept de proprietate reclamantului Viorel Hîncu. Temeiul înscrierii dreptului de proprietate este Încheierea Judecătoriei Ungheni nr. 25-82/2024 din 20.05.2024 și Încheierea executorului judecătoresc nr. 054-607/2023 din 02.05.2024, data înregistrării fiind 08.08.2024 (f.d. 9).

Reclamantul a încercat inițial soluționarea amiabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, însă demersurile sale nu s-au soldat cu succes (f.d. 18).

La data de 18.10.2025, Viorel Hîncu, a depus cerere de chemare în judecată către Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco prin care solicită recuperarea posesiei prin evacuarea din bunul imobil, încasarea cheltuielilor de judecată, solicitând evacuarea lui Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco, din bunul imobil – casa de locuit și terenul aferent cu suprafața de 0,2929 ha, amplasat în *****, cu nr. cadastral *****și *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025 acțiunea a fost admisă. S-a evacuat Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco, din bunul imobil – casa de locuit și terenul aferent cu suprafața de 0,2929 ha, amplasat în *****, cu nr. cadastral *****și *****. S-a încasat din contul lui Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco în beneficiul lui Viorel Hîncu, cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat – 250,00 lei și taxa de timbru – 200,00 lei, în total suma de 450,00 (patru sute cincizeci,00) lei.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu

au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art. 500 alin.(1), (2), (3) Codul civil prevede că, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ.

Art.501 alin.(1), (2) din Codul civil, proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

Conform art. 510 alin.(2) din Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândeşte la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepţiile prevăzute de lege.

Art.581 alin.(1) Cod civil, proprietarul unui bun are dreptul de a i se recunoaște dreptul de proprietate și de a obține sau recupera posesia sa de la oricare persoană care îl stăpânește de fapt, cu excepția cazului în care acea persoană are un drept de a poseda bunul, în sensul art. 484 alin. (3), opozabil proprietarului.

Potrivit prevederilor art. 585 alin.(1) din Cod civil, dacă dreptul proprietarului este tulburat în alt mod decât prin uzurpare sau privare de posesie, proprietarul este în drept să ceară instanței să fie apărat. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri şi în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerinţe este imposibilă. (2) Instanța de judecată poate să dispună apărarea proprietarului, în funcție de circumstanțe, prin interzicerea tulburării iminente, interzicerea tulburării curente, precum și înlăturarea consecințelor tulburării din trecut. (3) Dispoziţiile alin.(1) şi (2) nu se aplică dacă proprietarul trebuie, în temeiul legii sau al drepturilor unor alte persoane care îi sânt opozabile, să admită influenţa asupra bunului.

Totodată, prevederile art.46 alin. (1)-(3) al Constituţiei Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sunt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

Instanța reține că, din certificatul din Registrul bunurilor imobile nu rezultă existența vreunui drept real sau de folosință în favoarea apelanților Cazemirenco Galina și Cazemirenco Nicolai asupra imobilului litigios.

De asemenea, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond cât și în instanța de apel, pârâții/apelanții nu au prezentat probe care să confirme existența unui titlu locativ ori a unui alt temei juridic care să-i legitimeze ocuparea în continuare a imobilului.

Reclamantul Viorel Hîncu este titularul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral *****și *****, fapt atestat de înscrierile din Registrul bunurilor imobile (f.d. 9), fără ca pârâții să fi prezentat probe contrare. În pofida acestui fapt, pârâții Nicolai Cazemirenco și Galina Cazemirenco ocupă imobilul fără vreun temei legal și refuză să-l elibereze voluntar. Posesia și folosința acestora sunt, astfel, lipsite de fundament juridic, nejustificate și neprotejate

de lege, configurând o situație de posesie abuzivă, sancționabilă conform dispozițiilor legale în vigoare.

Colegiul reține că prezența copiilor minori în familia apelanților constituie o circumstanță relevantă care urmează a fi luată în considerare la examinarea proporționalității ingerinței în dreptul la respectarea domiciliului, garantat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Cu toate acestea, simpla existență a copiilor minori nu poate constitui, prin ea însăși, un temei juridic pentru menținerea ocupării unui bun imobil aflat în proprietatea unei alte persoane și nici nu poate genera un drept de folosință opozabil proprietarului.

În prezenta cauză, apelanții nu au demonstrat existența vreunui drept real, personal sau locativ care să le confere un drept de folosință asupra imobilului litigios. Totodată, aceștia nu au formulat pretenții privind constituirea unui drept de abitație, nu au invocat un drept de retenție și nu au prezentat probe care să justifice menținerea posesiei împotriva proprietarului.

Interesul superior al copilului constituie o considerație primordială în orice procedură care îl privește, însă acesta nu poate fi interpretat în sensul creării unui drept patrimonial asupra bunului unei terțe persoane și nici în sensul obligării proprietarului să suporte pe termen nedeterminat lipsa de folosință a propriului bun.

În urma punerii în balanță a intereselor concurente, Colegiul apreciază că ingerința în dreptul apelanților la respectarea domiciliului urmărește un scop legitim, și anume protecția dreptului de proprietate al reclamantului, este prevăzută de lege și este necesară într-o societate democratică.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, deși pierderea domiciliului constituie o ingerință gravă în dreptul garantat de art. 8 din Convenție, această dispoziție nu conferă persoanei un drept de a ocupa pe termen nelimitat bunul altei persoane și nu împiedică proprietarul legitim să obțină restabilirea posesiei, cu condiția efectuării unei examinări a proporționalității măsurii.

În lipsa unui titlu juridic care să justifice ocuparea imobilului, interesul apelanților de a continua folosirea bunului nu poate prevala asupra dreptului reclamantului de a exercita atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra proprietății sale.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, hotărârea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate de apelanți sunt neîntemeiate, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate şi de a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Respinge cererea de apel declarată de Cazemirenco Galina și Cazemirenco Nicolai.

Menține hotărârea Judecătoriei Ungheni din 10.06.2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Viorel Hîncu către Cazemirenco Galina și Cazemirenco Nicolai privind recuperarea posesiei prin evacuarea din bunul imobil, încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,
judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Sajin Mariana